

Dosarul nr. 2rac-277/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. A. Brăgaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, D. Dulghieru, V. Buhnaci)

DECIZIE

22 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de Banca Comercială „Moldova Agroindbank”
Societate pe Acțiuni

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere
Limitată „D.F.N.” împotriva Băncii Comerciale „Moldova Agroindbank” Societate
pe Acțiuni cu privire la constatarea ineficienței actului juridic și anularea declarației
de reziliere

împotriva deciziei din 9 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de Banca Comercială „Moldova Agroindbank” Societate pe
Acțiuni și menținută hotărârea din 2 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru,
prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 18 februarie 2020, SRL „D.F.N.” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva BC „Moldova Agroindbank” SA cu privire la constatarea ineficienței
actului juridic.

În motivarea acțiunii a invocat că în adresa SRL „D.F.N.” a fost expediată de
către BC „Moldova Agroindbank” SA scrisoarea nr. S472/E00018 din 4 februarie
2020, prin care pârâta a notificat că va rezoluționa unilateral la data de 3 aprilie 2020,
contractul nr. XXXXX din XXXXX privind deschiderea și deservirea contului
curent pentru persoane juridice.

A comunicat că la 6 februarie 2020, la BC „Moldova Agroindbank” SA a fost
depusă scrisoarea înregistrată cu nr. S472/I00040, în care au fost indicate obiecțiile,
însă până în prezent nu a primit vreo reacție la obiecțiile adresate.

Astfel, a menționat reclamanta că BC „Moldova Agroindbank” SA nu a avut temei pentru declararea rezoluțiunii contractului de cont curent, or aceasta nu s-a asigurat că SRL „D.F.N.” are alte posibilități de efectuare a decontărilor.

În acest sens, pârâta urma să solicite de la SRL „D.F.N.” informația dacă are deschise alte conturi curente la alte bănci, în scopul confirmării faptului că poate beneficia în alt mod de posibilitatea efectuării decontărilor prin virament.

O asemenea solicitare din partea băncii nu a parvenit, iar SRL „D.F.N.” nu are alte conturi în alte bănci comerciale.

Cu referire la prevederile art. 45 alin. (4) din Legea nr.114 din 18 mai 2012 cu privire la serviciile de plată și moneda electronică, a evidențiat că scrisoarea de rezoluțiune datează cu 4 februarie 2020, iar data pentru rezoluționare indicată este 3 aprilie 2020, astfel, în atare circumstanțe se constată că BC „Moldova Agroindbank” SA nu numai că nu a clarificat situația dacă SRL „D.F.N.” are alte conturi bancare, dar nici nu a acordat un termen suficient pentru a clarifica situația și a deschide un alt cont în altă bancă.

Or, conform art. 45 alin. (4) din Legea nr.114 din 18 mai 2012 cu privire la serviciile de plată și moneda electronică, 2 în cazul în care se convine în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată poate rezoluționa unilateral un contract-cadru încheiat pe o durată nedeterminată prin transmiterea unui preaviz, pe suport de hârtie sau pe alt suport durabil ori în alt mod convenit de părți (e-mail, sms etc.), cu cel puțin 2 luni înainte.

A precizat că scrisoarea a fost recepționată la data de 5 februarie 2020, respectiv termenul de 2 luni, prevăzut de art. 45 alin. (4) din legea menționată, expiră la data de 5 aprilie 2020, deci rezoluțiunea nu poate avea loc mai înainte de data de 5 aprilie 2020.

La fel, a afirmat că în scrisoarea sa de reziliere, BC „Moldova Agroindbank” SA a invocat drept temei prevederile art. 5 alin. (3) din Legea nr. 308 din 22 decembrie 2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, însă, trimiterea la asemenea prevederi sunt neîntemeiate și abuzive, or fără a avea temei de reziliere, banca a inventat temeiul său prin prisma legii menționate.

A notat reclamantul că, la criteriul prevăzut la art. 5 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 308 din 22 decembrie 2017, se menționează că banca deține toate documentele necesare pentru identificarea clientului SRL „D.F.N”, copia actului de înregistrare și a extrasului din Registrul de stat fiind prezentate, respectiv, în legătură cu această cerință nu pot fi aplicate măsuri de precauție

La criteriul prevăzut la art. 5 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 308 din 22 decembrie 2017, se indică că potrivit pct. 30 din Regulamentul cu privire la cerințele privind prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului în activitatea băncilor, aprobat prin Hotărârea Comitetului Executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr. 200 din 09 august 2018 - „(...) Dacă nu există motive de suspiciune și în cazul în care au fost epuizate toate mijloacele posibile stabilite conform pct.29, nu s-a identificat nicio persoană în calitate de beneficiar efectiv, persoana fizică care ocupă funcția de administrator al clientului este considerată beneficiar efectiv. (...)”.

Așadar, prin prisma normei citate, reiese că banca nu este în drept de a rezilia contractul, invocând imposibilitatea identificării beneficiarului efectiv, norma prevăzând alte consecințe pentru astfel de cazuri, mai mult decât atât, banca nu a informat despre existența cărorva suspiciuni legate de beneficiarul efectiv și nu a acordat posibilitatea prezentării actelor relevante în acest sens, ceea ce îi îndreptățește să concluzioneze asupra executării în mod abuziv de către bancă a sarcinilor impuse de legislația cu privire la spălarea banilor.

Cu referire la criteriul prevăzut la art. 5 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 308 din 22 decembrie 2017, a susținut reclamanta că extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice conține informația privind genurile de activități desfășurate de SRL „D.F.N.”, alte activități decât cele indicate în listă nu sunt desfășurate, respectiv, nici potrivit acestui criteriu nu pare a fi posibilă aplicarea măsurilor de precauție.

Cu toate că potrivit art. 5 alin. (3) din Legea nr. 308 din 22 decembrie 2017 „(...) în acest caz, entitățile raportoare sunt în drept să nu explice clientului motivul refuzului”, această normă nu trebuie interpretată ca posibilitate de aplicare abuzivă a măsurilor de precauție și de reziliere arbitrară a contractului.

Pentru a crea certitudine asupra circumstanțelor este necesar ca astfel de măsuri să fie totuși motivate, or scrisoarea menționată din partea BC „Moldova Agroindbank” SA, naște suspiciuni puternice, nefiind clar, în raport cu care circumstanțe de fapt, căror anume cerințe nu s-a conformat SRL „D.F.N.”.

Prin urmare, scrisoarea emisă în adresa SRL „D.F.N.” este un act juridic ineficient.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 357, 359, 1499, 1753 Cod civil, art. 7 din Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, art. 166, 174, 175 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii și constatarea ineficienței scrisorii nr. S472/E00018 din 4 februarie 2020 emisă de BC „Moldova Agroindbank” SA către SRL „D.F.N.”

La 27 februarie 2020, SRL „D.F.N.”, reprezentată de avocatul Denis Calaida a depus cerere privind completarea acțiunii, solicitând și anularea declarației de reziliere ineficiente a contractului nr. XXXXX din XXXXX privind deschiderea și deservirea contului curent.

Prin hotărârea din 2 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost constatată ineficiența scrisorii nr. S472/E00018 din 4 februarie 2020 emisă de BC „Moldova Agroindbank” SA în adresa SRL „D.F.N.” privind rezilierea unilaterală din data de 3 aprilie 2020 a contractului nr. XXXXX din XXXXX privind deschiderea și deservirea contului curent pentru persoanele juridice încheiat cu compania SRL „D.F.N.”.

În rest, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 9 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de BC „Moldova Agroindbank” SA și menținută hotărârea primei instanțe.

La 24 septembrie 2021, BC „Moldova Agroindbank” SA a declarat recurs împotriva deciziei din 9 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea

acestui, casarea parțială a hotărârii primei instanțe, în partea ce ține de constatarea ineficienței scrisorii nr.S472/E00018 din 4 februarie 2020 emisă de BC „Moldova Agroindbank” SA în adresa SRL „D.F.N.” privind rezilierea unilaterală din data de 3 aprilie 2020 a contractului nr. XXXXX din XXXXX privind deschiderea și deservirea contului curent pentru persoanele juridice încheiat cu compania SRL „D.F.N.”, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată, fiind pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel nu a aplicat legea (art. 1753 alin. (1) Cod civil) care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege (art. 45 alin. (4) din Legea cu privire la serviciile de plată și monedă electronică nr. 114 din 18 mai 2012) care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea, bazându-și soluția pe aprecierea arbitrară și greșită a probelor și circumstanțelor importante ale litigiului.

A considerat soluția oferită de instanța de apel ca fiind nejustificată și în contradicție cu clauzele contractului și care lezează interesele băncii și posibilitatea de a-și realiza drepturile prevăzute în contract.

Instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 9 alin. (1), (2) lit. a), 10 alin. (1), 308, 312, 1084 alin. (2), (4) și 1753 alin. (1) Cod civil.

La 3 noiembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, SRL „D.F.N.”, reprezentată de avocații Aureliu Colenco și Denis Calaida a depus referință la recursul declarat de BC „Moldova Agroindbank” SA, prin care a solicitat declararea inadmisibilității recursului sau, după caz, respingerea recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 19 iulie 2021, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 221 vol. I), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 24 septembrie 2021 în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau

în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

După cum denotă actele cauzei, SRL „D.F.N.” înaintând acțiunea în judecată împotriva BC „Moldova Agroindbank” SA, cu ulterioarele concretizări, a solicitat constatarea ineficienței scrisorii nr. S472/E00018 din 4 februarie 2020 emisă de BC „Moldova Agroindbank” SA către SRL „D.F.N.” și anularea declarației de reziliere ineficiente a contractului nr. XXXXX din XXXXX privind deschiderea și deservirea contului curent.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a admis acțiunea parțial, a constatat ineficiența scrisorii nr. S472/E00018 din 4 februarie 2020 emisă de BC „Moldova Agroindbank” SA în adresa SRL „D.F.N.” privind rezilierea unilaterală din data de 3 aprilie 2020 a contractului nr. XXXXX din XXXXX privind deschiderea și deservirea contului curent pentru persoanele juridice încheiat cu compania SRL „D.F.N.”. În rest, a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Judecând apelul declarat de către BC „Moldova Agroindbank” SA, instanța de apel a respins apelul și a menținut hotărârea primei instanțe.

Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în recurs, instanța de recurs constată că, contrar prevederilor art. 239 CPC și art. 241 alin. (5) CPC, decizia instanței de apel este una nemotivată, iar concluziile instanței de apel sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul probator, precum și normele de drept ce reglementează acest aspect.

Or, analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

Totodată, în conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

La fel, și alin. (5) al normei enunțate expres prevede că instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată și din specificul obiectului acțiunii în cauză, se va remarca că în scopul stabilirii temeiniciei sau netemeiniciei hotărârii contestate la caz, instanța de apel avea obligația de a pătrunde în esența criticilor aduse de către apelanta BC „Moldova Agroindbank” SA în dezacordul cu hotărârea primei instanțe și de a se expune pe marginea tuturor motivelor invocate de aceasta.

Astfel, se constată că instanța de apel la adoptarea soluției sale a reținut ca temei de admitere a cerinței SRL „D.F.N.” cu privire la constatarea ineficienței

scrisorii nr. S472/E00018 din 4 februarie 2020 emisă de BC „Moldova Agroindbank” SA în adresa SRL „D.F.N.” privind rezilierea unilaterală din data de 3 aprilie 2020 a contractului nr. XXXXX din XXXXX privind deschiderea și deservirea contului curent pentru persoanele juridice încheiat cu compania SRL „D.F.N.”, faptul neîntrunirii la caz a prevederilor art. 5 alin. (3) din Legea nr. 308 din 22 decembrie 2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, invocat de BC „Moldova Agroindbank” SA în notificarea de reziliere a contractului, potrivit căroră în cazul în care nu este posibilă conformarea la cerințele prevăzute la alin. (2) lit. a)–c), entitățile raportoare sunt obligate să nu efectueze nicio activitate sau tranzacție, inclusiv printr-un cont de plăți, să nu stabilească nicio relație de afaceri ori să termine o relație de afaceri existentă și să aibă în vedere transmiterea formularelor speciale privind raportarea activităților sau tranzacțiilor suspecte Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor în conformitate cu prevederile art. 11. În acest caz, entitățile raportoare sunt în drept să nu explice clientului motivul refuzului.

Concluzionând în acest sens, că odată cu încheierea contractului privind deschiderea și deservirea contului curent pentru persoane juridice din XXXXX, între BC „Moldova Agroindbank” SA și SRL „D.F.N.”, au fost prezentate actele necesare în vederea identificării clientului SRL „D.F.N.”, precum și copia extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. XXXXX din XXXXX în care este indicat obiectul principal de activitate a întreprinderii SRL „D.F.N.”, care sunt înregistrate pe 20 de poziții, precum și persoana fizică care deține funcția de administrator, instanța de apel nu a dat apreciere argumentelor BC „Moldova Agroindbank” SA din cererea de apel precum că BC „Moldova Agroindbank” SA nu a invocat declararea rezilierii contractului nr. XXXXX din XXXXX privind deschiderea și deservirea contului curent pentru persoanele juridice încheiat cu SRL „D.F.N.”, pe faptul lipsei documentelor și informațiilor suficiente privind identificarea beneficiarului efectiv, dar analizând totalitatea circumstanțelor de fapt și de drept BC „Moldova Agroindbank” SA a concluzionat asupra eventualității survenirii unui risc sporit de implicare a băncii în operațiuni de XXXXX (f. d. 122-122 verso vol. I).

În același timp, se atestă că ajungând la o astfel de concluzie, instanța de apel nu a supus examinarea cauzei prin prisma criteriului prevăzut de art. 5 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 308 din 22 decembrie 2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, potrivit căroră măsurile de precauție privind clienții cuprinde înțelegerea scopului și a naturii dorite a relației de afaceri și, dacă este necesar, obținerea și evaluarea informației privind acestea, temei ce derivă din prevederile art. 5 alin. (3) din Legea nr. 308 din 22 decembrie 2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului.

Or, verificarea acestui aspect, devine inevitabil, în situația în care prin scrisoarea nr. S472/E00018 din 4 februarie 2020, BC „Moldova Agroindbank” SA a informat SRL „D.F.N.” că potrivit prevederilor Legii nr. 308 din 22 decembrie 2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, banca este obligată să aplice măsuri de precauție privind clienții săi, în

vederea înțelegerii scopului și a naturii dorite a relației de afacere cu banca (f. d. 26 vol. I).

Aici, de principiu este și faptul că instanța de apel nu a dat o apreciere clară și exhaustivă argumentelor BC „Moldova Agroindbank” SA din cererea de apel precum că la survenirea unor suspiciuni de XXXXX, banca în calitate de entitate raportoare poate aplica ca măsură de precauție terminarea relațiilor afaceri existente și că în aceste cazuri entitatea raportoare (banca) este în drept să nu explice motivul refuzului de a continua relația de afaceri (f. d. 123 vol. I).

Pe de altă parte, se constată că de către instanța de apel a fost trecut cu vederea și lăsat fără examinare un alt argument adus în cererea de apel de către BC „Moldova Agroindbank” SA și anume că de către prima instanță greșit au fost aplicate prevederile art. 45 alin. (4) din Legea cu privire la serviciile de plată și moneda electronică nr. 114 din 18 mai 2012, care reglementează că în cazul în care se convine în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată poate rezilia unilateral un contract-cadru încheiat pe o durată nedeterminată prin transmiterea unui preaviz, pe suport de hârtie sau pe alt suport durabil ori în alt mod convenit de părți (e-mail, sms etc.), cu cel puțin 2 luni înainte.

Or, contractul nr. XXXXX din XXXXX privind deschiderea și deservirea contului curent pentru persoanele juridice, încheiat între BC „Moldova Agroindbank” SA și SRL „D.F.N.”, nu este aferent unui contract-cadru.

Mai cu seamă că prevederile Legii cu privire la serviciile de plată și moneda electronică nr. 114 din 18 mai 2012, sunt aplicabile doar raporturilor dintre prestatorii de servicii de plată (inclusiv băncile) și persoanele fizice în calitate de consumatori ai acestor servicii, *dar nu și persoanelor juridice*.

Astfel fiind, instanța de apel, însă, fără a supune verificării argumentul dat în raport cu prevederile legale sub imperiul căror urmează a fi judecat prezentul litigiu, s-a limitat doar la expunerea concluziilor reținute de prima instanță, constatând în baza prevederilor art. 45 alin. (4) din Legea nr. 114 din 18 mai 2012 cu privire la serviciile de plată și moneda electronică, că scrisoarea privind notificarea rezilierii contractului a fost emisă la data de 4 februarie 2020, iar data pentru rezilierea unilaterală a contractului a fost indicată 3 aprilie 2020, pe când scrisoarea a fost recepționată de către SRL „D.F.N.” la 5 februarie 2020, urmare la care termenul de 2 luni urma să expire la data de 5 aprilie 2020 și nicidecum la 3 aprilie 2020.

Distinct de aceste constatări, instanța de recurs relevă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și anume cauza Fomin vs. Moldova din 11 ianuarie 2012, unde Curtea a indicat că dreptul la un proces echitabil include dreptul părților de a fi auzite, ce, la rândul său, presupune nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanței, dar, în primul rând, obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente ale părții au fost acceptate sau respinse.

Drept urmare, instanța de recurs remarcă că întru judecarea justă și corectă a litigiului, ca urmare a identificării în substanță a obiectului litigiului, instanța de apel era obligată să se expună și să dea apreciere tuturor motivelor invocate în apel, fapt ce direct rezultă din prevederile art. 373 alin. (1), (5) CPC.

De altfel, instanța de recurs conchide că soluția instanței de apel în sensul adoptat este cu atât mai inexplicabilă, cu cât aceasta într-un mod contradictoriu pe de o parte a stabilit că instanța de judecată nu a fost sesizată în scopul constatării existenței sau lipsei dreptului de reziliere a contractului în mod unilateral, iar pe de altă parte a menționat la faptul că BC „Moldova Agroindbank” SA nu era în drept să rezilieze contractul, având în vedere că la momentul rezilierii, SRL „D.F.N.” avea doar unicul cont curent deschis la BC „Moldova Agroindbank” SA, iar BC „Moldova Agroindbank” SA nu s-a asigurat dacă SRL „D.F.N.” are deschise alte conturi curente în alte bănci.

Așadar, instanța de recurs consideră, că instanța de apel a dat o rezolvare unilaterală și superficială cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului, în raport cu probele anexate la materialele cauzei și legislația ce guvernează litigiul în cauză, cât și criticele invocate în cererea de apel de către apelantul BC „Moldova Agroindbank” SA.

În conexiunea celor relatate, este cert că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns, având o motivare superficială, fără a fi abordate toate aspectele importante în speță, respectiv instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în practica sa constantă subliniază rolul pe care motivarea unei hotărâri îl are pentru respectarea art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și arată că dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă susținerile părților sunt examinate de către instanță, aceasta având obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și elementelor de a proba sau cel puțin de a le aprecia.

De altfel, instanța de apel nu se poate limita să preia total sau parțial poziția doar a unei părți a raportului litigios, ci trebuie să analizeze cauza și să răspundă argumentat la criticile și mijloacele de apărare invocate de ambele părți.

Față de cele de preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și de a remite cauza spre rejudecare în instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de cele menționateși rejudecând cauza, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Banca Comercială „Moldova Agroindbank” Societate pe Acțiuni.

Se casează decizia din 9 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „D.F.N.” împotriva Băncii Comerciale „Moldova Agroindbank” Societate pe Acțiuni cu

privire la constatarea ineficienței actului juridic și anularea declarației de reziliere, cu remiterea cauzei pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecători.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Mariana Pitic